ומיבעי ליה דרב פוגא· דמדקתני עלתה לו שניה בראשונה מכלל דלעזרה שניה כמי שלקה עליה: נפ' נסובים דאמר וכו' ומפי מלפפ לו לכך מפסיק יומא (נ) המעלים לחומו ומוך מקריב קרבנו ומגלח מזיר לחומו יום שכנגד עם שני מזירות של שבעים יום: אי נמי· להכי מייב מזירות שניה כגון שקיבל עליו שתי תורה אור מזירות בבת אחת לאמר הרי עלי שתי מזירות לכשי שניה שיעלה לו שתי מזירות שכשתל שבעים יום: הריני מזיר כמי שהיה מזיר היום" אין מזירות של כל היום מזירות: ומפ' דין פוגא· שגלח מהאי מזירות של עד מזירות ולא שגלח כל עד: ומפ שבועה חמורה· (ז)-ומפרש לקמן אפ"ה אין שבועה חלה על שבועה: פפ קרא בעי· פשיטא ודאי דהא ליכא אד יומא יחידא: אפ נשאל על הרשבועה· שבת לפני חבם ושאל על שבועה לרשבועה והתיר: שניה חלה עליו· שאם עובר חייב משום שבועה שניה: מדלא קתני חייב לחתת· דלעולם קתני חייב לחתת הוה משמע כמי שכבל כולן חייב לחתת וכן אי קתני חייב לחתת הוה משמע כמי שכבל על הרשבועה שניה חלה עליו להא דלא חיילא לכי מיתשיל לה משום דרשבועה עומדת חייב עליה, אבל כשנשאל על הרשבועה חיילא השניה: ליפנ' לחלוקי חיובא הוא לרשבועה· על השניה במקום כלומר אם שבועה עליה לכי מיתשיל לקמייתא: לכדרבא וכו'· (אבל) כשנשאל על הרשבועה חיילא השניה: מתני'

ואיזהו מבטל מקצתו ומקיים מקצתו הרי זה מבטל כולו ומקיים כולו הרי זה מקיים כולו: גמ' מנא הני מילי דאמר מר בר רב אשי אמר קרא לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: מתני' הרי עלי נזיר היום ונזיר למחר הא קרא בעיא אלא לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר וקתני לא כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת; ומאי חומרא דשבועה מנדר אלימא משום דחייא אפילו על דבר שאין בו ממש, נדר נמי חמור שכן חל על המצוה כרשות אלא משום דכתיב בה בשבועה לא ינקה: שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת: אמר רבא אם נשאל על הראשונה, שניה חלה עליו, כמאי, כגון אלא קתני אינו אלא אחת וקתני אינו חייב אלא אחת רווחא הוא דלית להו מיתשיל על הבירתה חיילא, לישנא אחרינא חיובא דלי"בא הא שבועה איכא, למאי הלכתא לכדרבא דאמר רבא נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה" לימא מסייע ליה "מי שנדר שתי נזירות ומנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת: מתני' עלתה לו שניה בראשונה

ולא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: גמ' מנא הני מילי דאמר מר בר רב אשי אמר קרא לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה: מתני' הרי עלי נזיר היום ונזיר למחר הא קרא בעיא אלא לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר וקתני לא כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת; ומאי חומרא דשבועה מנדר אלימא משום דחייא אפילו על דבר שאין בו ממש, נדר נמי חמור שכן חל על המצוה כרשות אלא משום דכתיב בה בשבועה לא ינקה: שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת: אמר רבא אם נשאל על הראשונה, שניה חלה עליו, כמאי, כגון אלא קתני אינו אלא אחת וקתני אינו חייב אלא אחת רווחא הוא דלית להו מיתשיל על הבירתה חיילא, לישנא אחרינא חיובא דלי"בא הא שבועה איכא, למאי הלכתא לכדרבא דאמר רבא נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה" לימא מסייע ליה "מי שנדר שתי נזירות ומנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת: מתני' עלתה לו שניה בראשונה

ליה למגמ מתניתין למתניה הא דיעת במזירות למניה בנדרים ועוד דהיכי הוה ס"ד לפוקמי הא דמי שמגר שתי מזירות וכו' בתומר הריני מזיר היום הריני מזיר למחר דל"ב מאי מפה לת הרשבועה והלא בשפעה הרשבועה מפה גם את השניה דקיימה מכן מחד להם הלא שהוא חייב כשעובר על מזירותו שתים ועוד מאי עלתה לו שניה ברשבועה והרי אין השניה חלה לענין שתם לבטל עכשיו כמוך ימי מזירותו חייב שתים ומפה הוא לגרוך שתפעלה לו ועוד לתמרינן כהך תיובתא דתניא לימא מסייע ליה הריני מזיר היום ומחר הא קלת בעיא בתניה ומאי קושיא לין הכי נמי דקלת בעיא לחייבו שתים בשבועה אחת אבל להא בשבועות כה"ג לימ חייב הלא לענין שתם לבטל עלי ככר זה קונם עלי ככר זה לימ חייב הלא לחתת שתים בשבועה אחת, ודלת פירושת קמת עיקר: הלכך נקטינן דכי היכי דלין שבועה חלה על שבועה לחייבו ב' כך לין נדר חל על נדר ותם תמר קונם עלי ככר זה קונם עלי ככר זה לימ חייב הלא לחתת שתים בשבועה אחת, ודלת דוקא לומות שתי מזירות הוא דתמרינן דלכתיבת מיהו להא מילתא שפיכי נדרים מבשבועות שהנדרים חלין על השבועות ולין השבועות חלות על הנדרים כיצד נשבע שיאכל ככר זה ואח"כ אסרו עליו בקונם אסור לאכלו כדתמרינן לעיל קונם סוכה שאני עושה לוגב שאני עובל לאסור ובודאי דכי היכי דנדר חל על דבר מצוה חייל נמי לחמשבועה שמלוה ובשבועות שהיתן אסור גברא הן וחייל עלייהו לאסור תפלת הנדרים לבטלן בשב ואל תעשה ותעשה ג"כ שכשם שהנדר חל על השבועה לבטלה כך הוא חל לקיימה שהשבוע שלא יאכל ככר זו וחזר ואסרו עליו בקונם ואכלו חייב שתים וכן בדין אם לבטל הן חלין לקיים לת כל שכן ומההוא טעמא גופיה דכתיבת דלין השבועות ליתסרו חלת לאסור גברא כי אמר קונם מיתוסף בית לאסור תפלת שבטל חלין השבועות חלות על הנדרים לת לבטל ולת לקיים שאם אסר על עלמו ככר ואוכל ושבבע עליו שיאכלנו פשיטא שליו רשאי ואכן נמי נשבע עליו שלא יאכלנו ליו עובר חלת משום בל יחל וליכא למימר דכי היכי דלאסור תפלת הנדרים מייל לאסור גברא דשבועות ה"ג לאסור גברא דשבועות ליחול לאסור תפלת הנדרים משום דבנדרים כי היכי דלית בהו לאסור תפלת לאסור גברא נמי לית בהו שהרי מכין שהשבר עליו קלי עליה בלת יחל דברו והלי לתו לאסור גברא הוא ככל לת תעשה שבתורה הלכך לין מקום לשבועה שתחול על הנדרים והכי לימא בירושלמי פ"ק דמכילתין בככר אחד מכין שהזכיר עליו שבועה כנגלה הוא מכאן ואילך כמילתל שבועות על האיסורין ולין שבועות חלות על האיסורין לתר כ' יודן והוא שהזכיר נדר ולא"כ הזכיר שבועה לבל שם הזכיר שבועה ולא"כ נדר הנדרים חלים על האיסורין: לימא מסייע ליה מי שנדר ג' מזירות וכו' · מאן דמסייע ליה לרבא מהא על כרחין כרב הוגא סבירא ליה לתמר דבתומר הריני מזיר היום הריני מזיר היום לין מזירות חלה על מזירות חלה על המזירות מאי קא מסייע ליה לרבא דלמא שאני הכא דבשעה שנדר חלה על שתיהן ומפ"ה כשנשאל על הרשבועה עלתה לו שניה ברשבועה לבל בשבועות שבשעה שנשבע לת חלה שבועה שניה לעולם לימת לך דכיון דלת חיילא לת חיילא כמי שמתיל ברשבועה חלת ולתי משום דס"ל כרב הוגא מסייע ליה וה"ק ולתי הא מתניתת בתומר הריני מזיר היום מפוקמת ולפ"ה נהי דבשעה שנדר לת חיל נדר שני לתחזון חיל וכדרבא לתי בתומר הריני מזיר היום הריני מזיר למחר עסקינן ומפ"ה קתני עלתה לו שניה ברשבועה לפי שבשעה שנדר חלו שתיהן ס"ל היכי קתני דעלתה לו שניה ברשבועה הא לימא יחידא ונלך דהכא כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת עסקינן ומפ"ה כי נשאל על הרשבועה עלתה לו שניה ברשבועה לפי שבשעה שנדר הוי שתי נזירות לחוות לחול בשבועות לעולם לימת לך דכיון דשבעה לת חיילת לך דשקיה מפומיה, כי מתשיל ברשבועה עלתה לו שניה ברשבועה לפי שבשעה שנדר

ולעניין